

те, но не и свѣтлина. За да получите свѣтлина, кржгътъ трѣбва да се пречупи нѣкжде, да се образуватъ два полюса, по които да текатъ две течения.

Едно младо момче получило наследство отъ дѣдо си една тояга. Дѣдото му казалъ: Тази тояга е останала отъ прадѣдо ти още. Голѣма сила се крие въ нея. Момчето разбрало думитѣ на дѣдо си въ букваленъ смисълъ. Дето отивало, все тоягата носѣло съ себе си. Така се минали десетина години. То пораснало, станалъ голѣмъ момъкъ, но, вмѣсто да му донесе щастие, тоягата го направила нещастенъ. Каквата работа започвалъ, все не успѣвалъ. Като гледалъ тоягата въ ржката си, идѣло му да я хвърли нѣкжде, да се освободи отъ нея, но нѣщо вътре въ него не му позволявало. Единъ день той отишълъ въ гората да сѣче дърва. Въ този моментъ срещу него се задалъ единъ бикъ, съ разперени рога, готовъ да го убодe. Момъкътъ дигналъ тоягата срещу бика и започналъ да удря по главата. Като го ударилъ нѣколко пѣти, бикътъ се отстранилъ, но и тоягата се счупила. Какво да види? Отъ вътрешната страна на тоягата се прѣснали нѣколко златни монети. Момъкътъ едва сега разбралъ, защо дѣдо му казалъ, че силата е въ тоягата. Той съжалявалъ, че по-рано не се явилъ бика, да счупи тоягата въ главата му.

Следователно, домогне ли се до нѣкакво знание, човѣкъ трѣбва да има усѣтъ, досѣща-